

กัณฑ์ที่ ๐๑ | หลักการเจริญภาวนา สมถวิปัสสนากกรรมฐาน

โดย พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงพ่อวัดปากน้ำ

บัดนี้ท่านทั้งหลาย ทั้งหญิงทั้งชายได้เสียสละเวลาอันมีค่า มาศึกษาในทางพระพุทธศาสนานี้เป็นกิจส่วนตัวสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาแปลว่า คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าสอนให้สัตว์โลกทั้งหมดละชั่วด้วยกาย วาจา ใจ ทำความดีด้วยกาย วาจา ใจ ทำใจให้ใส ๓ ข้อ นี้แหละ เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคต ยืนยันเหมือนกันหมด เหตุนี้ท่านทั้งหลายเมื่อตั้งใจมั่นลงในพระพุทธศาสนาเหล่านี้ ก็เพื่อจะทำใจของตนให้ดีตามประสงค์ ในทางพระพุทธศาสนา การที่จะทำใจให้ดีขึ้น มีบาลีเป็นตำรับตำราว่า

เทว เม ภิกขเว วิชาภาคิยา	ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย วิชาที่มี ๒ อย่าง
กตเม เทว	๒ อย่าง อะไรบ้าง?
สมโถ ๑	สมณะความสงบระงับอย่าง ๑
วิปัสสนา ๑	วิปัสสนาความเห็นแจ้งอย่าง ๑
สมโถ ภาวิตถิ กิมตถมนุโกติ	สมณะเป็นขึ้นแล้ว ต้องการอะไร?
จิตตํ ภาวิตติ	ต้องการให้จิตเป็นขึ้น
จิตตํ ภาวิตถิ กิมตถมนุโกติ	จิตเป็นขึ้นแล้ว ต้องการอะไร?
โย ราโค โส ปหียติ	ความกำหนดยินดีอันใดที่มีอยู่กับจิตใจ
	ความกำหนดยินดีอันนั้นก็หมดไป ด้วยสมณะ
	ความสงบระงับ
วิปัสสนา ภาวิตถิ กิมตถมนุโกติ	วิปัสสนาเป็นขึ้นแล้ว ต้องการอะไร?
ปญญา ภาวิตติ	ต้องการทำปัญญาให้เป็นขึ้น
ปญญา ภาวิตถิ กิมตถมนุโกติ	ปัญญาเป็นขึ้นแล้ว ต้องการอะไร?
ยา อวิชชา सा ปหียติ	ความไม่รู้จริงอันใดที่มีอยู่กับจิตใจ
ความไม่รู้จริงอันนั้น	หมดไปด้วยความเห็นแจ้งคือ วิปัสสนา

ทางพระพุทธศาสนามีวิชา ๒ อย่างนี้เป็นข้อสำคัญนัก บัดนี้ท่านทั้งหลายที่เสียสละเวลามา ก็เพื่อมาเรียนสมณะวิปัสสนาทั้งสองอย่างนี้ สมณะเป็นวิชาเบื้องต้น พุทธศาสนิกชนต้องเอาใจใส่คือ แปลความว่าสงบระงับใจ เรียกว่าสมณะ สมณะวิปัสสนา ๒ อย่างนี้ เป็นธรรมอันสุขุมลุ่มลึกในทางพระพุทธศาสนา ผู้พูดนี้ได้ศึกษามาตั้งแต่บวช พอบวชออกจากโบสถ์แล้วได้วันหนึ่ง รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งก็เรียนทีเดียว เรียนสมณะทีเดียว ไม่ได้หยุดเลย จนกระทั่งถึงบัดนี้ บัดนี้ทั้งเรียนด้วย – ทั้งสอนด้วย ในฝ่ายสมณะวิปัสสนาทั้ง ๒ อย่างนี้

สมณะมีภูมิแค่นั้น สมณะมีภูมิ ๔๐ กสิณ ๑๐ อสุภะ ๑๐ อนุสติ ๑๐ พรหมวิหาร ๔ อาหารปฏิกุศลสัญญา ๑ จตุราตุวัตถาน ๑ อรูปฌาน ๔ ทั้ง ๔๐ นี้ เป็นภูมิของสมณะ

วิปัสสนามีภูมิ ๖ ชั้น ๕ อายตนะ ๑๒ ธาตวะ ๑๘ อินทริย์ ๒๒ อริยสัจ ๔ ปฏิจจสมุปบาทธรรม ธรรมอาศัยซึ่งกันและกันเกิดขึ้น ธรรมอาศัยซึ่งกันและกันดับไป นี้เป็นภูมิของวิปัสสนา ภูมิสมณะวิปัสสนาทั้ง ๒ นี้ เป็นตำรับตำราในทางพระพุทธศาสนาได้ใช้กันสืบมา

แต่ภูมิของสมณะที่เราจะพึงเรียนต่อไปนี้ เริ่มต้นต้องทำใจให้หยุด จึงจะเข้าภูมิของสมณะได้ ถ้าทำใจให้หยุดไม่ได้ก็เข้าภูมิสมณะไม่ได้ สมณะเขาแปลว่าสงบ แปลว่าระงับ แปลว่าหยุด แปลว่านิ่ง ต้องทำใจให้หยุด ใจของเราจะอะไรที่เรียกว่าใจ ? เห็นอย่างหนึ่ง จำอย่างหนึ่ง คิดอย่างหนึ่ง รู้อย่างหนึ่ง ๔ อย่างนี้ รวมเข้าเป็นจุดเดียวกัน นั่นแหละเรียกว่า ใจ

อยู่ที่ไหน

? อยู่ในเบาะน้ำเลี้ยงหัวใจ คือความเห็นอยู่ที่ท่ามกลางกาย ความจำอยู่ที่ท่ามกลางเนื้อหัวใจ ความคิดอยู่ที่ท่ามกลางดวงจิต ความรู้อยู่ที่ท่ามกลางดวงวิญญาณ เห็น จำ คิด รู้ ๔ ประการนี้หมดทั้งร่างกาย ส่วนเห็นเป็นต้นของรู้ ส่วนจำเป็นต้นของเนื้อหัวใจ ส่วนคิดเป็นต้นของดวงจิต ส่วนรู้เป็นต้นของดวงวิญญาณ

ดวงวิญญาณ ท่าดวงตาข้างในอยู่ในกลางดวงจิต

ดวงจิต ท่าดวงตาข้างนอกอยู่ในกลางเนื้อหัวใจ

ดวงจำ กว้างออกไปอีกหน่อยหนึ่งท่าดวงตาทั้งหมด

ดวงเห็น อยู่ในกลางกายโตกว่าดวงตาออกไป นั่นเป็นดวงเห็น

ดวงเห็นนั่นแหละธาตุเห็นมันอยู่ศูนย์กลางดวงนั้น นั่นแหละเรียกว่าเห็น เห็นอยู่ในธาตุเห็นนั้น

ดวงจำ ธาตุจำมันอยู่ในศูนย์กลางดวงนั้น

ดวงคิด ธาตุคิดมันอยู่ในศูนย์กลางดวงนั้น

ดวงรู้ ธาตุรู้อยู่ในศูนย์กลางดวงนั้น

เห็น จำ คิด รู้ ๔ อย่างนี้แหละ เอาเข้ามารวมเป็นจุดเดียวกัน เรียกว่า “ใจ”

ของยากอย่างนี้ เห็นใหม่ละคำที่เรียกว่า “ใจ” นั่นแหละเวลานี้เรานั่งอยู่นี่ สอดไปถึงบ้านก็ได้ สอดไปถึงนครก็ได้ สอดไปถึงสวรรค์ก็ได้ สอดไปถึงนิพพานก็ได้ สอดใจไปได้ มันลึกซึ้งอย่างนี้เห็นใหม่ละ ใจนี้เป็นของลึกซึ้ง

ถ้าว่ารู้แคบก็สอดไปได้แคบ ถ้ารู้กว้างสอดไปได้กว้าง ถ้ารู้ละเอียดก็สอดไปได้ละเอียด ถ้ารู้หายาก็สอดไปได้หายาบ แล้วแต่ความรู้ของมัน ความเห็นของมัน สำคัญนัก

คำที่เรียกว่า “ใจ” นี้แหละเราต้องบังคับให้หยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็น จำ คิด รู้ ๔ อย่างนี้

ต้องมารวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน อยู่กลางกายมนุษย์ สะดือทะเลหลัง ขวาทะเลซ้าย กลางกึ่งข้างใน สะดือทะเลหลังเป็นด้ายกลุ่มไปเส้นหนึ่งถึง ขวาทะเลซ้ายเป็นด้ายกลุ่มไปเส้นหนึ่งถึงตรงกัน ตั้งทั้ง ๒ เส้น ตรงกลางจรดกัน ที่กลางจรดกันนั่นแหละเรียกว่ากลางกึ่ง กลางกึ่งนั่นแหละ ถูกกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์โสภณรูปที่ท่าฟองไขแดงของไขไก่ ถูกกลางดวงพอดี ที่สอนให้เอาพระของขวัญไปจรดไว้ที่กลางดวงนั้น คือ กลางกึ่งนั่นแหละ เราเอาใจของเราไปจรดที่กลางกึ่งนั้น เห็น จำ คิด รู้ ๔ อย่างจริงอยู่กลางนั้น กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ มีที่ตั้งแห่งเดียวเท่านั้น “ใจ”

ที่เขาบอกว่า “ตั้งใจ” นะ เราจะตั้งเอาใจไปหยุดตรงนั้นทีเดียว ถึงจะถูกเป้าหมายใจดำ เขาบอกว่าตั้งใจ

เวลานี้เองจะทำบุญทำกุศล เราก็ต้องตั้งใจตรงนั้น บัดนี้เราจะรักษาศีลก็ต้องตั้งใจตรงนั้น

บัดนี้เราจะเจริญภาวนาเราก็ต้องตั้งใจตรงนั้นเหมือนกัน ต้องเอาใจไปหยุดตรงกลางนั้น เมื่อเอาใจไปหยุดอยู่กลางนั้นได้แล้วก็

ใช้สัญญาจำให้มันหยุดนิ่งบังคับให้หนึ่งเดียว ถ้าไม่นิ่งก็ต้องใช้บริกรรมภาวนาบังคับไว้ บังคับให้ใจหยุด บังคับหนักเข้า หนักเข้า หนักเข้า

พอถูกส่วนเข้าใจหยุดนิ่ง ใจหยุด หยุด พอใจหยุดเท่านั้นแหละถูกตัวสมณะแล้ว

หยุดนั่นแหละเป็นตัวสมณะ หยุดนั่นเองเป็นตัวสำเร็จทั้งทางโลกและทางธรรมสำเร็จหมด

โลกที่จะได้รับความสุข ใจต้องหยุดตามส่วนของโลก ธรรมที่จะได้รับความสุข ต้องหยุดตามส่วนของธรรม
ท่านได้แนะนำไว้ตามวาระพระบาลีว่า นตฺถิ สฺนตฺถิ ปรี สุขํ สุขอื่นนอกจากหยุดจากนิ่งไม่มีสุขอื่นนอกจากหยุดจากนิ่งไม่มี
หยุดอันนั้นเองเป็นตัวสำคัญ เพราะเหตุนี้ต้องทำให้หยุด เมื่อใจของเราหยุดแล้ว เราก็ต้องหยุดในหยุด หยุดในหยุด ไม่มีถอยหลังกลับ
ไม่มีถอยหลัง หยุดในหยุด หยุดในหยุด หยุดในหยุด อยู่นั่นเอง

ในที่หยุดต้องถูกกลางนะ ถ้าไม่ถูกกลางใช้ไม่ได้ ต้องหยุดเข้าลิบ เข้าศูนย์ เข้าส่วน ถูกลิบ ถูกศูนย์ ถูกส่วน
ถ้าหยุดกลางกายเช่นนั้นถูกลิบ พอถูกลิบเท่านั้นไม่เข้าจะเข้าถึงศูนย์ พอถูกลิบแล้วก็จะเข้าถึงศูนย์ทีเดียว โบราณท่านพูดกันว่า

เห็นลิบแล้วเห็นศูนย์	เป็นเค้ามูลสืบกันมา
เที่ยงแท้แน่นักหนา	ตั้งอนิจจาเป็นอาจิต
จตุแล้วปฏิสนธิ	ยอมเวียนวนอยู่ทั้งสิ้น
สังขารไม่ยี่นยิน	ราคีสิ้นเป็นตัวมา

นี่ลิบ – ศูนย์นี้ เป็นตัวสำคัญนัก สัตว์โลกจะเกิดในโลกได้ ต้องอาศัยเข้าลิบแล้วตกศูนย์จึงเกิดได้ ถ้าเข้าลิบไม่ตกศูนย์แล้วเกิดไม่ได้
นี่โลกกับธรรมต้องอาศัยกันอย่างนี้ ส่วนทางธรรมแล้วก็ต้องเข้าลิบ เข้าลิบแล้วก็ตกศูนย์ “ตกศูนย์” คือ “ใจหยุด” พอใจหยุดเรียกว่าเข้าลิบ
เห็นเป็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ผุดขึ้นที่ใจหยุดนั้น นั่นตกศูนย์แล้วเข้าลิบแล้วเห็นศูนย์แล้ว เรียกว่า “เข้าลิบแล้วเป็นศูนย์”

พอเห็นศูนย์ ใจก็หยุดอยู่กลางศูนย์นั้นแหละ กลางดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้น ดวงนั้นแหละเรียกว่า
ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา หรืออีกนัยหนึ่งดวงนั้นแหละเรียกว่า ดวงปฐมมรรค หนทางเบื้องต้นมรรคผลนิพพาน จะไปสู่มรรคผลนิพพาน
ต้องเข้ากลางดวงนั้นแห่งเดียว ไปได้ทางเดียวทางอื่นไม่มี เมื่อเข้ากลางดวงศูนย์นี้ได้แล้วเรียกว่า ปฐมมรรคนัยหนึ่ง
อีกนัยหนึ่งดวงนั้นแหละเรียกว่า เอกายนมรรค แปลว่าหนทางเอกไม่มีโทษสองไม่มีแปลว่าหนทางหนึ่ง สองไม่มี หนึ่งทีเดียว

ดวงนั้นแหละเรียกว่าดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา เป็นทางไปทางพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ทั้งหมดในสากลโลกในสากลธรรม
พระพุทธเจ้า พระอรหันต์จะเข้าไปสู่นิพพานต้องไปทางนี้ทางเดียวทางไม่ซ้ำกัน ไม่มีทางแตกแยกจากกัน ไปแนวเดียวทางเดียวกันหมด
แต่ว่าการไปนั้น บางท่านเร็ว บางท่านช้าไม่เหมือนกัน คำที่ว่าไม่เหมือนกันนี้แหละ ถึงจะได้ชื่อว่าไม่ซ้ำกัน คำว่าไม่ซ้ำกันนะ
เพราะเร็วกว่ากันช้ากว่ากัน แล้วแต่นิสัยวาสนาของตัวเองที่สั่งสมกรรมไว้

แต่ว่า ทางไปนั้นเป็นทางเดียวกันหมด เป็นเอกายนมรรค หนทางเส้นเดียว เมื่อจะไปต้องหยุดนี้ก็แปลก ทางโลกเขาต้องเร็วเข้า
ขึ้นเรือบินเรือยนต์รถยนต์ไป จึงจะเร็วจึงจะถึง แต่ทางธรรมไม่ใช่เช่นนั้น เมื่อจะไปต้องหยุด ถ้าหยุดจึงจะเร็วจึงจะถึง นั่นแปลงอย่างนี้
ต้องเอาใจหยุดจึงจะเร็วจึงจะถึงนี่แปลกอย่างนี้ ต้องเอาใจหยุดจึงจะเร็วจึงจะถึง

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายมนุษย์ พอหยุดถูกส่วนก็เห็นดวงใส ดวงใสนั้นแหละเรียกว่า เอกายนมรรค หรือเรียกว่า
ปฐมมรรค หรือเรียกว่า ธัมมานุปัสสนาสติปัญญา เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ใจก็หยุดนุ่งอยู่กลางดวงนั้น พอหยุดนิ่งถูกส่วนเข้าเท่านั้น
หยุดในหยุด หยุดในหยุด หยุดในหยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น หยุดในหยุด กลางของหยุด หยุดในหยุด กลางของหยุดเรื่อยเข้า
เห็นดวงอีกดวงหนึ่งเท่าๆ กัน อยู่กันกลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญาเรียกว่าดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีลนั้น พอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเท่าๆ กัน เรียกว่า ดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธินั้นพอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเรียกว่า ดวงปัญญา ดวงเท่าๆ กัน

หยุดอยู่กลางดวงปัญญานั้น พอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเท่าๆ กัน เรียกว่า ดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธินั้น พอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเรียกว่าดวงปัญญา ดวงเท่าๆ กัน

หยุดอยู่กลางดวงปัญญานั้น พอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเรียกว่าดวงวิมุตติ ไสละเอียดหนักลงไป

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตตินั้น พอถูกส่วนเข้าเห็นอีกดวงหนึ่งเรียกว่าดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นอยู่น้อยที่เดียวกันถูกส่วนเข้าเห็นตัวกายมนุษย์ของเรา ที่นอนฝันออกไปเกิดมาเกิด เขาเรียกว่ากายมนุษย์ละเอียด พอเราไปเห็นเข้าเท่านั้นเรารู้ได้ทีเดียวว่า อ้อ กายนี้เวลาฝันเราเคยเห็นเคยไปกับมันในเวลาทำกิจหน้าที่ฝันเวลาตื่นแล้วไม่รู้มันไปอยู่ที่ไหน บัดนี้เรามาเห็นแล้ว อยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นเอง เมื่อเห็นแล้วก็ให้กายมนุษย์ละเอียดนั้นนิ่งเข้าเหมือนกายมนุษย์หยาบข้างนอกนี้มันนิ่ง เมื่อนิ่งถูกส่วนเข้าแล้ว

ใจมนุษย์ละเอียด

ก็หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด พอถูกส่วนเข้าหยุดถูกส่วนเข้าเท่านั้นก็เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	พอถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	พอถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ ดวงเท่าๆ กัน
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายทิพย์

ให้กายทิพย์นิ่งแบบเดียวกับกายมนุษย์ละเอียดนั้น

ใจของกายทิพย์

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ พอถูกส่วนเข้า เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายทิพย์ละเอียด

ใจกายทิพย์ละเอียด

ก็นิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายทิพย์รูปพรหม

ใจกายรูปธรรม

ก็นิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปธรรม ก็หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม พอถูกส่วนเข้าเห็น ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

ในกายรูปพรหมเมื่อหยุดอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายรูปพรหมละเอียด

ในกายรูปพรหมละเอียด

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายธรรม

รูปเหมือนพระปฏิมากรเกตุดอกบัวตูม ใสเป็นกระจกส่องเงาหน้า หน้าตักโตเล็กตามส่วนหน้าตักเท่าไหน ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายก็โตเท่ากันกลมรอบตัวอยู่กลางธรรมกายนั้น ธรรมกายเป็นตัวพุทธรัตนะดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายเป็นธรรมรัตนะ

ใจพุทธรัตนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย พอหยุดถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานเท่ากับดวงธรรม

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายธรรมละเอียด

โตกว่าธรรมกายที่เห็นแล้วนั้น ๕ เท่า โตกว่า ๕ เท่า

ใจกายละเอียด

ก็หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียด ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานขยายส่วนโตหนักขึ้นไป
ใจก็หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานถูกส่วนเข้าเห็นดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายธรรมพระโสดา

หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุคอกบัวตูมใสหนักขึ้น

ใจกายธรรมพระโสดา

ก็หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดา ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ	ถูกส่วนเข้าก็เห็น	กายธรรมพระโสดาละเอียด

อยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ หน้าตัก ๑๐ วา

ใจของพระโสดาละเอียด

ก็หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดาละเอียด ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ	ถูกส่วนเข้าเห็น	ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าก็เห็น กายพระสภิกาทาคา
หน้าตัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้น

ใจพระสภิกาทาคา

ก็หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสภิกาทาคา ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็น กายพระสภิกาทาคาละเอียด
หน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้น

ใจของพระสภิกาทาคาละเอียด

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นสภิกาทาคาละเอียด ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็น กายพระอนาคา
หน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้น

ใจของพระอนาคา

ก็หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล
หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงสมาธิ
หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงปัญญา
หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็น กายพระอนาคาละเอียด

ใจของพระอนาคาละเอียด

ก็หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคาละเอียดถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็น กายพระอรหัต

หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหัต ก็ ๒๐ วา กลมรอบตัว

ใจพระอรหัต

ก็หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหัต ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงศีล วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงสมาธิ วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงปัญญา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติ วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็น กายพระอรหัตละเอียด สวยงามมาก นี่เป็นกายที่ ๘ เมื่อถึงพระอรหัตนี้แล้ว หลุดกิเลสหมด ไม่มีกิเลสเลย เสร็จกิจในพระพุทธศาสนา ทั้งสมถวิปัสสนา ตลอด

ตั้งแต่ กายมนุษย์ถึงกายอรุปรหมละเอียด แค่นั้นเรียกว่า ชั้นสมณะ ตั้งแต่กายธรรมโคตรภูทั้งหยาบทั้งละเอียด จนกระทั่งถึงกายพระอรหัตทั้งหยาบทั้งละเอียดนี้ ชั้นวิปัสสนา ทั้งนี้ ที่เรามาเรียนสมถวิปัสสนาวันนี้ ต้องเดินแนวนี้ ผิดแนวนี้ไม่ได้ และก็ต้องเป็นอย่างนี้ ผิดอย่างนี้ไปไม่ได้ ผิดอย่างนี้ไปก็เลอะเหลว ต้องถูกแนวนี้

เราจะต้องยึด กายมนุษย์นี้ เป็นแบบ

เข้าไปถึง กายมนุษย์ละเอียด ยึดกายมนุษย์ละเอียดนั้นเป็นแบบ

เข้าไปถึง กายทิพย์ ต้องยึดกายทิพย์นั้นเป็นแบบ

เข้าถึง กายทิพย์ละเอียด ต้องยึดกายทิพย์ละเอียดเป็นแบบ จะโยกโย้ไปไม่ได้

เข้าไปถึง กายรูปพรหม ต้องยึดกายรูปพรหมเป็นแบบ

เข้าถึง กายรูปพรหมละเอียด ต้องยึดกายรูปพรหมละเอียดเป็นแบบไป

เข้าถึง กายอรุปรหม ยึดกายอรุปรหมเป็นแบบ

เข้าถึง กายอรุปรหมละเอียด ยึดกายอรุปรหมละเอียดเป็นแบบ

เข้าถึง กายธรรม ยึดกายธรรมเป็นแบบ

นี่ที่ปั้นไว้เป็น รูปพระปฏิมากร ในโบสถ์วิหารการเปรียญนี้ เค้าทำแบบไว้

เข้าถึง	กายธรรมละเอียด	ยึดกายธรรมละเอียดเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระใสดา	ยึดกายธรรมพระใสดาเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระใสดालะเอียด	ยึดกายธรรมพระใสดาละเอียดเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระสภิทาคา	ยึดกายธรรมพระสภิทาคาเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระสภิทาคาละเอียด	ยึดกายธรรมพระสภิทาคาละเอียดเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระอนาคา	ยึดกายธรรมพระอนาคาเป็นแบบ
เข้าถึง	กายธรรมพระอนาคาละเอียด	ยึดธรรมการละเอียดของพระนาคาเป็นแบบ
เข้าถึง	กายพระอรหัต	ยึดธรรมกายของพระอรหัตเป็นแบบ
เข้าถึง	กายพระอรหัตละเอียด	ยึดธรรมกายพระอรหัตละเอียดเป็นแบบ

นี่เป็นหลักฐานในพุทธศาสนา ในสมุดที่ได้แจกกันทั่วๆ หน้านั้น ๑๘ รูปหน้าบึงที่อธิบายมานี้ ๑๘ รูปหน้าบึงนับดูได้ ตั้งแต่กายมนุษย์มา ๑ ๒ กายมนุษย์ละเอียด ๓ กายทิพย์ ๔ กายทิพย์ละเอียด ๕ กายรูปพรหม ๖ กายรูปพรหมละเอียด ๗ กายอรูปพรหม ๘ กายอรูปพรหมละเอียด ๙ กายธรรม ๑๐ กายธรรมละเอียด ๑๑ กายพระใสดา ๑๒ กายพระใสดาละเอียด ๑๓ กายพระสภิทาคา ๑๔ กายพระสภิทาคาละเอียด ๑๕ กายพระอนาคา ๑๖ กายพระอนาคาละเอียด ๑๗ กายพระอรหัต ๑๘ กายพระอรหัตละเอียด ที่อธิบายมาแล้วนี้หน้าบึงที่แจกไปแล้วทุกคนนั้น นี่แหละหลักปฏิบัติของพุทธศาสนา ต้องแน่นอนจับตัววางตายอย่างนี้ ไม่เลอะเลื่อนเหลวไหล

แต่จะไปทางนี้ต้องหยุด ทางธรรมเริ่มต้นต้องหยุดตั้งแต่ต้นจนกระทั่งพระอรหัต ถ้าไม่หยุดมันก็ไม่ไปได้ ชัดทีเดียวแปลกใหม่ละ ไปทางโลกเขาต้องไปกันปราดเปรี้ยวว่องไวคล่องแคล่ว ต้องเล่าเรียกกันมากมาย จนกระทั่งรู้เท่ากันเหลี่ยมคมูผู้คนตลอดสาย จึงจะปกครองโลกรุ่งเรืองเจริญได้ แต่ว่าไปทางธรรมนี่แปลก หยุด เท่านั้นแหละไปได้ หยุดอันเดียวเท่านั้น

เรื่องนี้พูดเอาเองหรือมีตำรับตำราอย่างไร? มีตำรับตำรา เมื่อครั้งพระบรมศาสดามีพระชนม์อยู่ในเมืองสาวัตถี มีพรหมณ์ปุโรหิตและนางพราหมณ์เป็นปุโรหิตของพระเจ้าปเสนทิโกศล คลอดบุตรออกมาคนหนึ่ง เวลาคลอดออกมาแล้วกลางคืน ศาตราอาวูรในบ้านมันลุกเป็นไฟไปหมด พ่อเป็นพราหมณ์เฒ่าด้วย เป็นพราหมณ์ครูพระเจ้าแผ่นดินด้วยกระหนกตกใจมันเรื่องอะไรกัน ตรวจดูโหราพูธาเฒ่าตำรับตำรากูรู้ได้ทันทีว่า ลูกชายเราที่เกิดมานี้จะเป็นคนร้ายจะเป็นโจรร้าย จะฆ่ามนุษย์มากมาย รู้ทีเดียวด้วยตำราของเขา มีโอกาสไปทูลพระเจ้าปเสนทิโกศล “พระพุทธเจ้าข้า ลูกของข้าพระพุทธเจ้าคลอดออกมา จะต้องเป็นคนฆ่ามนุษย์เสียแล้ว จะฆ่ามนุษย์มากด้วย จะควรเอาไว้หรือจะปลงชีวิตเสียเป็นประการใดขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณา ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบถวายชีวิตแด่พระองค์ชีวิตบุตรของข้าพระพุทธเจ้า” ฝ่ายพระเจ้าปเสนทิโกศลก็คิดว่า “ไอ้เด็กเล็กนิดเดียวมันจะเป็นอะไรไปละ แต่ว่าเกรงใจพราหมณ์เคารพพราหมณ์นับถือพราหมณ์ด้วย เพื่อจะออกเอาใจพราหมณ์ด้วย ก็รู้เหมือนกันว่าพราหมณ์พูดแล้วไม่ค่อยจะผิด ก็ตะขิดตะขวงใจอยู่เหมือนกัน “เอาไว้ดูก่อนเถอะแก่ท่านพราหมณ์ เด็กคนเดียวเมื่อเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเราจะฆ่าเมื่อไหร่ก็ได้ มันจะไปไหน เราปกครองทั้งประเทศ” พูดให้พราหมณ์ใจดีสักหน่อย พราหมณ์ก็ตามพระทัยเอาไว้

โตขึ้น เมื่อพราหมณ์รู้ว่าได้นี้มันจะฆ่าคน เบียดเบียนสัตว์มากนัก จะทำอย่างไร ก็เลยให้ชื่อว่า อหิงสกุมาร กุมาไม่เบียดเบียนใคร และจริงอย่างนั้นด้วย ตั้งแต่เล็กมาตีนักหนาทีเดียว พ่อแม่ก็รักใคร่ พระเจ้าปเสนทิโกศลก็รักใคร่ จำเรียนวิชาความรู้ในทางราชการในทางบ้านเมืองเขาเนะ ไม่แพ้ใคร ปัญญาเฉลียวฉลาดว่องไว เรียนศาสตราอาวูร เรียนมวยไม่แพ้ใคร เฉลียวฉลาดดีนัก เมื่อได้วิชาสมควรแล้วต่อไปจะต้องเป็นคนใช้ของพระราช เพราะพ่อเป็นปุโรหิตของพระราชอาอยู่แล้ว ต้องไปเรียนวิชาให้สูง เรียกว่า วิชาปกครองแผ่นดิน ปกครองประเทศ ส่งไปเรียนกับทศปาโมกข์อาจารย์ ทศปาโมกข์อาจารย์มีลูกศิษย์ถึง ๕๐๐ คน

พรหมณ์ปุโรหิตผู้นี้ เมื่อส่งลูกไปเรียนเช่นนั้นก็มอบให้กับอาจารย์ทศปาโมกข์ ทศปาโมกข์อาจารย์ได้รับมอบอธิษฏมารไว้ ก็สอนเป็นอันดีกับลูกกับเต้า ได้ใกล้เคียงอหิงสกุมาร อหิงสกุมารฉลาดเฉลียวตื่นที่เดียว เข้าใกล้ครูละก็ทุกอย่าง ทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจหาที่ติไม่ได้ ฉลาดเฉลียวน่ารักใคร่ เรียนวิชาก็ไม่แพ้ใครเฉียดฉลาดทุกอย่าง กำล้างร่างกายก็ดี สวยงามก็สวยงาม

แต่ว่าอาจารย์หลัง ทั้ง ๕๐๐ คน รักอหิงสกุมารมากกว่าใครๆ ลูกศิษย์ทั้ง ๔๙๙ คน ไม่ได้การถ้าเราไม่เอาอหิงสกุมารเสีย พวกเราใจหิวไม่ขึ้นแน่ มันกดหัวเราจนหมด เราจะต้องฆ่ามันเสียเอาไว้ไม่ได้ คนโน้นบ้างคนนี้บ้างช่วยกันหาเรื่องใส่เจ้าบ้าง ยั่วเจ้าบ้างเย้าเจ้าบ้าง พอเจ้าเกะกะเข้าห้องอาจารย์ ห้องอาจารย์หาว่าเกะกะ หนักเข้าๆ มันมากเรื่องหนักเข้า อาจารย์ด้วยว่ามันดีแต่ต่อหน้าเรา พันเราไปมันข่มเหงเขาอย่างนี้ รุกรานเขาอย่างนี้ แท้ที่จริงมันไปเหยียดมัน มันปั่นขึ้น มันปลุกขึ้น มันแก้ไขให้ชั่วนะ มันก็ฟ้องอาจารย์อยู่เสมอ มันหนานูเข้าแล้ว ลงท้ายจนกระทั่งอัยลูกศิษย์คนนี้อาจารย์ไม่ได้เดือดร้อนนัก มันก็พร้อมไปกับลูกศิษย์เหล่านั้น มันก็พูดเรียนต่ออาจารย์ให้เอาไว้ไม่ได้ เมื่อเอาไว้ไม่ได้ อาจารย์ก็ต้องฆ่า อาจารย์ฆ่าจะทำอย่างไร อาจารย์ฆ่าลูกศิษย์เสียชื่อทศปาโมกข์อาจารย์ ลูกศิษย์เป็นพระเจ้าแผ่นดินก็มีมากมาย พวกเหล่านั้นเป็นกษัตริย์ก็มากที่มาเรียนวิชา ถ้าฆ่าลูกศิษย์ก็เสียชื่อครูทีเดียว จะทำอย่างไรล่ะ? ฆ่าทางอ้อม เรียนวิชาไปพอถึงวิชาบทหนึ่งปิดหน้าสมุดทีเดียว ปิดหน้าปึง หน้าตำราปิด ลูกศิษย์ก็ถาม “ทำไมถึงปิดละท่านอาจารย์ ผมอยากศึกษาต่อไป” “ไม่ได้ละแกเรื่องนี้ ตรงนี้ละก็มันเป็นวิชาเรียนเข้าแล้ว เมื่อสำเร็จแล้วละก็ มันเป็นเจ้าของโลกเสียวะแก ถ้าจะเรียนกันจริงๆ ในวิชานี้ละก็ ต้องเอานิ้วมือมนุษย์ของคู่มือของมนุษย์มา ๑,๐๐๐ องคู่มือจึงจะเรียนได้” นี่จะหาอูบายฆ่าลูกศิษย์ละนะ ๑,๐๐๐ องคู่มือจึงจะเรียนได้

ลูกศิษย์ก็หมดท่าต้องหยุดเรียน ก็พูดกัน ยังไงท่านจะหาองคู่มือมาสักพันองคู่มือได้ไหมล่ะ? ก็พูดกัน ถ้าต้องได้ก็ต้องฆ่ามนุษย์กัน ฆ่ามนุษย์ไป ฆ่าไปๆ มันไม่ทันถึงพันหรอก มนุษย์คนใดคนหนึ่งมันก็ต้องฆ่าตัวเสียมันจะเอาไว้ทำไม มนุษย์มันมากด้วยกันนี่ สำเร็จแน่ อาจารย์นึกว่าไอ้นี้ต้องถูกฆ่าแน่ละ ใช้มือคนอื่นฆ่าเออะ นี่เหลี่ยมของครูฆ่าลูกศิษย์ อหิงสกุมารนั่งคอดก เราเกิดมาในสกุลพรหมณ์ เป็นครูสอนเขามาบาปกรรมไม่ได้ทำเลย มีศีลบริสุทธิ์ตลอดมาตั้งแต่เกิดจนถึงบัดนี้ ความชั่วนิดหน่อยไม่ได้กระทำ คราวนี้เรามาเรียนวิชาคราวนี้จะต้องฆ่ามนุษย์เสียแล้ว ถ้าไม่ฆ่ามนุษย์วิชาของเราจะไม่สำเร็จ ก็พูดกับอาจารย์ ตกลง ถ้าจะต้องฆ่ามนุษย์ให้ได้คู่มือมาพันหนึ่งจึงจะเรียนสำเร็จ

ตกลงรับปากท่านอาจารย์ร้องไห้เสียใจเศร้าโศกเสียใจ ต้องเป็นคนลามกเลาทรามฆ่ามนุษย์ละเป็นคนใจบาปหยาบเข้า เสียอกเสียใจร้องไห้โระพันทันที ถึงอย่างไร ถ้าว่าไม่เอานิ้วมือมาให้อาจารย์พันหนึ่งท่านก็จะไม่บอกวิชาสำเร็จให้เรา เมื่อเราเรียนวิชาไม่สำเร็จเราก็เป็นคนชั้นสูงไม่ได้ เป็นเจ้าโลกไม่ได้ ต้องเรียนวิชาสำเร็จจึงเป็นเจ้าโลกได้

เพราะฉะนั้น การเรียนวิชาใดๆ เราต้องใช้วิชานั้นๆ ได้นะ ถ้าเรียนแล้วใช้วิชานั้นๆ ไม่ได้ จะเรียนทำไมเสียเวลาเปล่าๆ เสียข้าวสุก ต้องเรียนวิชาไหนต้องใช้วิชานั้นได้ เอาละฟังได้ เอาละวิชานั้นใช้ได้ เหมือนยังกับเราเรียนวิชาวันนี้เราจะต้องเรียนจริงทำจริง ต้องฟังวิชาที่เราเรียนนี้ให้ได้ ให้ศักดิ์สิทธิ์ทีเดียว ครูใช้ได้อย่างไรเราใช้ได้เหมือนครู อย่างนี้เรียกว่าคนมีปัญญา เรียกว่าคนฉลาด เหมือนองคู่มือมาใจ เมื่อเวลาอหิงสกุมารตกลงต้องเรียนแน่ ก็รับอาจารย์ว่า “เอา! ผมจะยอมเรียน ยอมหาองคู่มือมนุษย์ให้พันหนึ่ง” อาจารย์ก็ส่งฟ้าพื้นให้ ดาบเล่มถนัดเขี้ยว “นี่เอาไป” ท่านอหิงสกุมารก็ยกรั้งตั้งท่าเขี้ยว ออกจากอาจารย์แล้วก็หกเครื่องร้อยอะไรเสร็จ ติดตัวไป เครื่องแทงนี้เครื่องอะไรไปเสร็จเขี้ยว พอออกจากท่านอาจารย์เมื่อพบใครก็ช่างเออะ เบียดะคอขาดเบียดะแขนขาด ขาดครึ่งตัว ตัดเอาองคู่มือไปองคู่มือหนึ่งๆ ใครขวางไม่ได้ พบไม่ได้เลย ไม่ว่าจะคนไหนเลยทีเดียว ไม่ว่ามนุษย์คนใดไม่ว่าชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นต่ำรูดหมด ฆ่าเสียจนกระทั่งเล่าลือระบือลือเลื่องไปว่าในเมืองสาวัตถีนั้น มีใจสำคัญคือองคู่มือมาใจ อ้ายที่เรียกว่าองคู่มือมาใจนั้น เพราะนี้มาได้มาแล้วร้อยตากแห้งคลั่งคอบไป ตากแห้งแล้วคลั่งคอบไป นับเรียนนับนิ้วเรื่อย เป็นเหมือนอนินทกจนกว่าจะครบพัน ได้ ๙๙๙ แล้ว

เรื่องถึงพระเจ้าปเสนทิโกศล ให้กริชาทักพยกไปปราบองคุลีมาลโจร ธรรมเนียมกษัตริย์ของโบราณเอานะ
เมื่อกษัตริย์ต่อกษัตริย์ไปพบกันต้องรำทวนกัน กษัตริย์ต่อกษัตริย์ด้วยกันต้องรำกระบี่รำทวนกัน ต้องฟาดฟันกันเอง
ใครดีก็ตีไปใครไม่ดีก็คอกขาดไป ไม่ใช่ใช้ทหารรบเหมือนธรรมดาในบัดนี้ละ เมื่อจะปะเข้ากษัตริย์ต้องรำทวนเองทั้งนั้น เอาดี้มือกษัตริย์ทั้งนั้น
อาดี้มือตัวเองทั้งนั้น พระเจ้าปเสนทิโกศลก็ท้อพระทัย เอ๊ะ นี่เราไปปราบองคุลีมาลโจรตอนนี้จะต้องไปรำกระบี่กับมัน ต้องไปรำทวนกะมัน
เมื่อมันเกิดมาศัสตราอาวุธมันก็ถูกเป็นพื้นเป็นไฟ ใ้เราไม่มีศัสตราเหมือนอย่างกะมันนี่ เมื่อไปรำทวนเข้าแล้วคอเราจะขาด
หรือคอมันจะขาดเราก็ยังไม่รู้ ไม่แน่พระทัย ก็ท้อพระทัย

รุ่งเช้าจะยกทัพไปคิดว่า เมื่อยกทัพไปแล้วไม่ตรงไปเลยทีเดียวไปพักอยู่ใกล้ๆ วิหารเซตวันก่อนไปทูลพระพุทธเจ้าเสียก่อน
นางพรหมณีผู้เป็นมารดา พอรู้ว่าพระเจ้าปเสนทิโกศลจะยกทัพ ว่าตัวจะลวงหน้าไปเสียก่อน จะไปบอกลูกชายเราเสียก่อนให้หนีไปเสีย
ไม่เช่นนั้นพระเจ้าปเสนทิโกศลจะฆ่าเสีย พระพุทธเจ้ารู้ ถ้านางพรหมณีไปองคุลีมาลโจรเห็นเข้าก็จะฆ่านางพรหมณีเสีย ฆ่าแม่เสียเอานิ้วอีก
ถึงจะเป็นแม่เป็นพ่อไม่เข้าใจ ใกล้ละเป็นฆ่าเลยทีเดียว จะเอานิ้ว จะรุ่งเรียนแต่วิชาเท่านั้น แก่ไม่ได้มุ่งอะไร

พระพุทธเจ้าก็รู้ องคุลีมาลโจรนี่เป็นอสีติมหาสาวกองค์สุดท้ายของเรา ถ้าหากฆ่ามารดาเสียแล้ว เป็นอภัพสัตว์ไม่ได้มรรคผลในชาตินี้
เราขาดอัครสาวกไปไม่ครบ ๔๐ ได้ ๓๙ เท่านั้น

เราจะเป็นหน้าที่จะต้องไปทรมานองคุลีมาลโจรสอดส่องด้วยพระญาณทวารบั้งก็เสด็จไปก่อนใครๆ ทั้งหมด
ไปถึงองคุลีมาลโจรของคุลีมาลโจรพอเห็นเข้าเท่านั้น ว้าย! นีวมันงามจริง วิชาเราเป็นเจ้าโลกแน่ สำเร็จแน่
พอเห็นพระศาสดาทั้งพระรูปทั้งพระรัศมี ทั้งดั่งทั้งงามทุกสิ่งดูไม่เบื่อน่าเลื่อมใส พอปราดเข้าฟัน ฟัด ห่างออกไป ๒๐ - ๓๐ วา
เอาละชิตตอนนี้ห่างออกไปเสียแล้ว วิ่งอีก องคุลีมาลโจรก็ตามใหญ่วิ่งตึกๆ ไข่ได้รอลงจี๋เขียว แล้วก็โจนฟัน ฟัดไปอีกแล้ว ห่างตั้ง ๔๐ - ๕๐ วา
ไปใหญ่เขียว ห่างหนักขึ้นทุกทีพอวิ่งหนักเข้าๆ ใกล้จะทันวิ่งเข้าๆ ใกล้จะทันละ พอใกล้จะทัน พอจะฟัน ก็ฟัดห่างไปเสียกว่านั้นอีกแล้ว เท่าไหร่ๆ
ก็ฟันไม่ได้ ฟันไม่สำเร็จ เมื่อฟันไม่สำเร็จจนกระทั่งหืดขึ้นคอเหนื่อยเต็มที พอเหนื่อยเต็มทีทำไง? คิดว่านี่เขาเป็นเจ้าโลกก่อนเรา
เราไม่ใช่เจ้าโลกแน่เห็นจะเป็นไม่ได้ บุญไม่เท่ากันเขาแล้ว ท้อในใจ พอท้อใจ ใจมันก็ลดหมดทิวภูมิฐานะมันยอมจำนนพระองค์
เมื่อยอมจำนนพระองค์แล้วก็เปล่งวาจาว่า "สมณะหยุดๆ" พระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มา "สมณะหยุดแล้ว ท่านไม่หยุด" เนะ
คำว่าหยุดอันนี้แหละถูกตั้งแต่ต้นจนเป็นพระอรหันต์ คำว่าหยุดอย่างนี้แหละคำเดียวเท่านี้แหละ ถูกทางสมณะตั้งแต่ต้นจนพระอรหันต์
เพราะฉะนั้นตัวศาสนาแท้ๆ เขียว อ้ายคำว่า "หยุด" อันนี้แหละ

เพราะฉะนั้น ต้องเอาใจหยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ หยุดนั้นแหละถูกเป้าหมายใจดำ ถูกโอวาทของพระบรมศาสดา

ถ้าไม่หยุดจะปฏิบัติศาสนาไปสัก ๔๐ - ๕๐ ปีก็ช่าง ที่สุดจะมีอายุสัก ๑๐๐ ปี ๑๒๐, ๑๓๐ ปฏิบัติไปสัก ๑๐๐ ปี ถ้าใจหยุดไม่ได้
หยุดเข้าสับเข้าศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ไม่ได้ ไม่ถูกศาสนาสักทีหนึ่ง ต่อเมื่อใดหยุดได้ละก็ถูกศาสนาทีเดียว
ถูกพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว ให้จำให้แม่ แน่นี่นะ เพราะเราที่ปฏิบัติมาแล้วมันยังไม่ถูก เข้าร่องรอยศาสนายังไม่ถูก
วันนี้จะเข้าร่องรอยพระศาสนา จะเรียนสมณะ จะทำใจให้หยุด จะเข้าช่องนั้น วิธีทำใจให้หยุดดังแสดงแล้วนั้น
ถ้าหยุดแล้วก็ถูกตั้งแต่ต้นจนพระอรหันต์ทีเดียว นี่แหละทางไปของพระพุทธศาสนา องคุลีมาลโจรเมื่อหยุด พระองค์ก็ทรงแก้ไขแสดงธรรมะ
องคุลีมาลโจรก็ได้สำเร็จมรรคผล พระองค์ก็นำเอามาบวชชะทีเดียว นำมาไว้ในพระวิหารเซตวัน เวลาเช้า พระเจ้าปเสนทิโกศลกริชาทักพยก
ยกทักลงไปใกล้พระวิหารเซตวัน

พักอยู่ข้างนอกวิหารตัวเข้าไปในวิหารไปทูลถามพระบรมศาสดาไปเฝ้าพระบรมศาสดาว่า "ข้าพระพุทธเจ้าจะต้องอ้อลาไปปราบองคุลีมาลโจรละ
" ไปทูลพระบรมศาสดา พระบรมศาสดาเรียกองคุลีมาลโจรมา บวชเสียแล้ว ให้ออกมาพ้อออกมาว่า "นี่หรือ?

พระองค์จะทรงไปปราบองคุลีมาลโจรคนนี้ใช่ไหม" พระเจ้าปเสนทิโกศลพอเห็นเข้าเท่านั้นหัวเราะก๊ากตีปีกเขียว "นี่แหละพระพุทธเจ้า" ตีปีกชอบ
ออกชอบใจไม่ต้องไปปราบ พระองค์ไปปราบมาเสียแล้ว ทำไมละก็กลัวชีวิตเหมือนกัน เหตุนี้ นี่เป็นนัยที่พระองค์รับสั่งให้นัย

คำเดียวตั้งแต่ต้นจนพระอรหันต์ทีเดียวไม่ใช่คำลอยๆ คำมีหลักฐานอย่างนี้ จำไว้ให้แม่นนะ ต่อแต่นี้ไป ส่งเครื่องบูชาให้เขานำไปจุด จุดแล้วจะได้บูชากันไปฉันจะสอนให้บูชากันไป

ในอันดับต่อแต่นี้ไป ให้ท่านทั้งหลายพึงตั้งใจจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย เมื่อเสร็จแล้วจะได้บูชากันไป จะสอนให้ว่า ท่านทั้งหลายจงว่าตามดังนี้

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทฺธัง ะคะวันตัง ะระณัง ะโต (ชาย), ะตา (หญิง), อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ะคะวันตัง อภิษยามิ
ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้, ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ, ซึ่งข้าพเจ้าถึง, ว่าเป็นที่พึง, กำจัดทุกข์ได้จริง, ด้วยสักการะนี้
ยะมะหัง ะวากขาตัง, ะคะวะตา ะมมัง ะระณัง ะโต (ชาย), ะตา (หญิง), อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ะมมัง อภิษยามิ
ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้, ซึ่งพระธรรม, อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว, ซึ่งข้าพเจ้าถึง, ว่าเป็นที่พึง, กำจัดภัยได้จริง, ด้วยสักการะนี้
ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง, สังฆัง ะระณัง ะโต (ชาย), ะตา (หญิง), อิมินาสักกาเรนะ, ตัง สังฆัง อภิษยามิ
ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้, ซึ่งพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดี, ซึ่งข้าพเจ้าถึง, ว่าเป็นที่พึง, กำจัดโรคได้จริง, ด้วยสักการะนี้
อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ะคะวา, พุทฺธัง ะคะวันตัง อภิวัตฺติ (กราบ)
ะวากขาโต ะคะวะตา ะมโม, ะมมัง ะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สวากะสังโฆ, สังฆัง ะนํยามิ (กราบ)

บูชาพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เมื่อเราไหว้พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เสร็จแล้ว ต่อแต่นี้ไปตั้งใจให้แน่ว
ขอขมาโทษงดโทษต่อพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ที่เราได้พลาดพลั้งลงไปแล้ว ด้วยกาย วาจาใจ
ตั้งแต่เด็กเล็กยังไม่รู้จักดีจึงสามารถจะถึงบัดนี้ ขอขมาโทษงดโทษแล้ว กาย วาจา ใจ ของเราจะได้เป็นของบริสุทธิ์
สมควรเป็นภาชนะรองรับพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต สืบต่อไป แต่ก่อนจะขอขมาโทษพระรัตนตรัย
พึงนอบน้อมพระรัตนตรัยด้วยปณามคาถาคือนะโม ๓ หน หนที่หนึ่งนอบน้อมพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ในอดีต
นะโมหนที่สองนอบน้อมพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ในปัจจุบัน นะโมหนที่สามนอบน้อมพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ในอนาคต
ทั้งหมดด้วยกัน ต่างคนต่างว่า นะโมดังๆ พร้อมกัน ๓ หน ได้ ณ บัดนี้

นะโม ตัสสะ ะคะวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

อุกาสะ, อัจะโย โน ภันเต, อัจัจคะมา, ะธา พะเล, ะธา มุพีเห, ะธาอุสะเล, ะเย มะยัง ะรัมมา, ะวัง ภันเต มะยัง,
อัจะโยโน, ปะฏิคคัณหะละ, ะยะตัง สังวะเรยยามิ

ข้าพระพุทธเจ้าขอโรกาสะ ได้พลั้งพลาดด้วยกายวาจาใจ ในพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เพียงไร
แต่ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนพาลคนหลง อุกุศลเข้าสิงจิต ให้กระทำความผิดต่อ พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์
จงงดความผิดทั้งหลายเหล่านั้น แก่ข้าพระพุทธเจ้า จำเดิมแต่วันนี้เป็นต้นไป ข้าพระพุทธเจ้าจักขอสำรวมระวัง ซึ่งกาย วาจา ใจ
สืบต่อไปในเบื้องหน้า

กาย วาจา ใจ ของเราเป็นของบริสุทธิ์ ต่อไปนี้จะได้อารานา พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต เข้าสิงสถิต ในกาย
วาจา จิต สืบต่อไป

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา

สมเด็จพระพุทธเจ้า ที่ได้ตรัสรู้ล่วงไปแล้ว ในอดีตกาล มากกว่าเมล็ดทรายในท้องมหาสมุทร ทั้ง ๔

แลสมเด็จพระพุทธเจ้า อันจักได้ตรัสรู้ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

แลสมเด็จพระพุทธเจ้า ที่ได้ตรัสรู้ ในปัจจุบันนี้

ขอจงมาบังเกิดในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้าในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา

พระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในอดีตกาลล่วงลับไปแล้ว จะนับจะประมาณมิได้

และพระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

และพระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในปัจจุบันนี้

ขอจงมาเกิดในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้า ในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา

พระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ ในอดีตกาลล่วงลับไปแล้ว จะนับจะประมาณมิได้

และพระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

และพระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ ในปัจจุบันนี้

ขอจงมาบังเกิด ในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้า ในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

(คำอธิษฐาน)

ขอเดชคุณพระพุทธเจ้า คุณพระธรรมเจ้า คุณพระสงฆ์เจ้า (ท่านผู้หญิงว่าคุณครูบาอาจารย์นะ) คุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์
คุณมารดาบิดา คุณทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ชันติบารมี สัจจาบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี
อุเบกขาบารมี ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแต่รอยชาติพื้นชาติ หมิ่นชาติแสนชาติก็ดี ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ระลึกได้ดี
มิระลึกได้ดี ขอบุญบารมีทั้งหลายเหล่านั้น จงมาช่วยประคับประคองข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้สำเร็จมรรคและผลในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด
นิพพานะปัจจุโย โหตุฯ

(วิธีเจริญภาวนา)

ต่อแต่นี้ไปคอยตั้งใจฟัง เมื่อเราทำวัตรอาราธนาเสร็จแล้ว ก็จะบอกวิธีกระทำต่อไป

วิธีทำสมถวิปัสสนาต้องมีบริกรรมภาวนากับบริกรรมนิมิตเป็นคู่กัน บริกรรมนิมิตให้กำหนดเครื่องหมายเข้า

ดวงใสเหมือนกับเพชรลูกที่เจียรระโนแล้ว ไม่มีขนแมวโตเท่าแก้วตา ผู้หญิงกำหนดเข้าปากช่องจมูกซ้าย ผู้ชายกำหนดเข้าปากช่องจมูกขวา
อย่าให้ล้าให้เหลื่อม ใจของเราที่ยึดไปยึดมา แวบไปแวบมาให้เข้าไปอยู่เสียในบริกรรมนิมิต ปากช่องจมูกหญิงซ้ายชายขวา

ข้างนอกดวงโตเท่าแก้วตา ข้างในดวงโตเท่าเมล็ดพุทธรักษาแต่ว่าชาวใสเหมือนกระจกส่องเงาหน้าแบบเดียวกัน หญิงกำหนดปากช่องจมูกซ้าย
ชายกำหนดปากช่องจมูกขวา แล้วให้บริกรรมภาวนาประคองบริกรรมนิมิตนั้นไว้ว่า สัมมาอะระหัง ตริกถึงดวงที่ใสใจหยุดอยู่กลางดวงที่ใส
สัมมาอะระหัง ตริกถึงดวงใสใจหยุดอยู่กลางดวงที่ใส สัมมาอะระหัง ตริกถึงดวงที่ใสใจหยุดอยู่กลางดวงที่ใส นิ่งอยู่ที่นั่น ที่ฐานที่ ๑

ฐานที่ ๒ เลื่อนไปที่ เพลาดา หญิงอยู่ซีกข้างซ้าย ชายอยู่ซีกข้างขวา ตรงหัวตาที่มูลดตาออก ตามช่องลมหายใจเข้าออกข้างใน แล้วให้บริการมงคลเครื่องหมายที่เพลาดานั้นว่า สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ๓ ครั้งแบบเดียวกัน

แล้วเลื่อนเครื่องหมายตรงลำดับเพลาดาเข้าไป กลางกั๊กศีรษะข้างใน ไม่ใช่ก่อนซ้ายขวาน้ำหลังล่างบน กลางกั๊กพอดี (นี้เรียกว่า ฐานที่ ๓) แล้วบริการมงคลเครื่องหมายที่กลางกั๊กศีรษะข้างในว่า สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ๓ ครั้ง ตรงนี้มีลัทธิพิถี ต้องกลับตาไปข้างหลังให้ตาค้างเหมือนคนชกจะตาย เหาหลับตาอยู่ซ้อนขึ้นข้างบนเหลือบขึ้นข้างบนเหลือบไป เหลือบไป จนค้างแน่น ให้ความเห็นกลับไปยังหลัง พอกลับไปยังหลัง แล้วค่อยๆ ให้เห็นกลับเข้าข้างใน พอตาเห็นกลับเข้าข้างในก็เลื่อนเครื่องหมาย (ฐานที่ ๓) ไปที่ปากช่องเพดาน (ฐานที่ ๔) ที่รับประทานอาหารสำคัญ อย่านำให้ล้าให้เหลือมพอดี แล้วบริการมงคลเครื่องหมาย ที่ปากช่องเพดาน (ฐานที่ ๔) ที่รับประทานอาหารสำคัญ นั้นว่า สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ๓ ครั้ง

แล้วก็เลื่อนเครื่องหมายไปที่ปากช่องคอ (ฐานที่ ๕) เห็นอุกกระเดือกเหมือนกลางกั๊กปากด้วยแก้ว ตั้งไว้ปากช่องคอ บริการมงคลเครื่องหมายที่ปากช่องคอนั้นว่า สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ๓ ครั้ง แล้วเลื่อนไปกลางตัว (ฐานที่ ๖) สุดลมหายใจเข้าออก สะดือทะเลหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกั๊กพอดี แล้วบริการที่กลางตัวนั้นว่า สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ๓ ครั้ง แล้วเลื่อนเครื่องหมายถอยหลัง (จากฐานที่ ๖) เห็นอกกลางตัวเวลานี้ขึ้นไป ๒ นิ้ว (ฐานที่ ๗)

(ฐานที่ ๗) นั้นมีศูนย์ ๕ ศูนย์ ศูนย์กลาง ศูนย์ข้างหน้า ศูนย์ข้างขวา ศูนย์ข้างหลัง ศูนย์ข้างซ้าย ศูนย์กลางคืออากาศธาตุ ศูนย์ข้างหน้าธาตุน้ำ ศูนย์ข้างขวาทธาตุดิน ศูนย์ข้างหลังธาตุไฟ ศูนย์ข้างซ้ายธาตุลม เครื่องหมายใส่สะอาด ตรงช่องอากาศขาดกลางตรงนั้นเรียกว่า ศูนย์ ทำไมถึงเรียกว่าศูนย์ ตรงนั้นเวลาสัตว์ไปเกิดมาเกิดแล้วก็มาอยู่ในที่สืบ อยู่ในกลางดวงนั้น ภายละเอียดอยู่ในกลางดวงนั้น พ่อแม่ประกอบธาตุกรรมภูมิจำแล้ว ก็ตกศูนย์ทีเดียว พอตกศูนย์ก็ลอยขึ้นมาเห็นอกกลางตัว ๒ นิ้วมือ (เป็นดวงกลมใส) เท่าฟองไข่แดงของไข่ไก่ ใสเป็นกระจกส่องเงาหน้า น้ำมันจะเกิดละนี้เรียกว่าศูนย์ ศูนย์นั้นเป็นสำคัญนัก จะเกิดมาในมนุษย์โลกก็เกิดที่ศูนย์นั้น จะไปนิพพานก็ต้องเข้าศูนย์นั้นไปเหมือนกัน จะไปสู่มรรคผลนิพพานก็ต้องเข้าศูนย์นั้นเหมือนกัน แบบเดียวกัน จะตายจะเกิดตรงกันข้าม ถ้าว่าจะเกิดก็ต้องเดินนอกออกไป ถ้าว่าจะไม่ต้องเกิดก็ต้องเดินในเข้าไป กลางเข้าไว้ หยุดเข้าไว้ ไม่คลาดเคลื่อน นี่ตายเกิดอย่างนี้ ให้รู้จักหลักอย่างนี้ เมื่อรู้จักหลักดังนี้แล้วละก็ เราก็รู้ทีเดียว รู้เมื่อเข้านี้ ที่ใจเราอุ่นว้ายอยู่นี้ มันทำอะไร? มันจะเวียนว้ายตายเกิด ถ้าใจเรานิ่งอยู่ในกลางนั้น มันจะเลิกเวียนว้ายตายเกิด เราก็รู้ตัวของเราอยู่ เราไม่ต้องง้อใคร เราได้แล้ว เราเรียนแล้วเราเข้าใจแล้ว เราก็ต้องทำใจของเราให้นิ่ง ให้หยุด ทำใจให้หยุดอยู่ศูนย์กลางนั้น ทำใจให้หยุดเสีย หยุดก็เข้ากลางหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ซ้ายขวา หน้าหลัง ล่างบน นอกในไม่ไป กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่ง พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เห็นดวงใสแจ่มบังเกิดขึ้นเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ หยุดอยู่กลางดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้นหยุดอีก พอหยุดถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เกิดขึ้นมาอีกดวงหนึ่งเป็นดวงศีล โดเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์เหมือนกัน หยุดอยู่กลางดวงศีลนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น เกิดขึ้นอีกดวงหนึ่งเรียกว่าดวงสมาธิ โดเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์เหมือนกัน หยุดอยู่กลางดวงสมาธินั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น เกิดขึ้นอีกดวงหนึ่งเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์เหมือนกันเรียกว่า ดวงปัญญา หยุดอยู่กลางดวงปัญญานั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าเกิดขึ้นอีกดวงหนึ่งเรียกว่า ดวงวิมุตติ หยุดอยู่กลางดวงวิมุตตินั้นแหละ ถูกส่วนเข้า เกิดขึ้นอีกดวงหนึ่ง เรียกว่า ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้า ก็เห็นตัวของเราที่ไปเกิดมาเกิด ข้อนี้เองไปเกิดมาเกิด เข้าแบบตันแล้ว ให้รู้จักหลักอย่างนี้แหละ ไม่เคลื่อนละอย่างนี้แหละไม่ได้ทีเดียว ตายตัวเดียว

เมื่อรู้จักหลักอันนี้แล้วก็ ต่อแต่นี้ไป ก็จะต้องให้ทำต่อไป เมื่อเราได้ทำวัตรอาราธนาเรียบร้อยแล้วต่อแต่นี้ไปก็ต้องนั่ง บาลีว่า นิสิตติ ปลุลงก์ อากุชิตวา ให้นั่งคู้บัลลังก์ขัดสมาธิเท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ทุกคนด้วยกันตั้งตัวให้ตรงทีเดียว เอ้า... เท้าขวาทับเท้าซ้ายมือขวาทับมือซ้าย แล้วค่อยฟังอธิบายต่อไป ตั้งตัวตรงมือขวาทับมือซ้าย แล้วเอานิ้วชนกันให้ถูกนะ

อื่นไม่ต้องไปพูดมากนักใหญ่โตมโหฬารพูดหยุดนี้ให้มันตกลงกันก่อน หยุดได้แล้ว พอหยุดได้แล้ว ให้หยุดก่อนนะให้หยุดนิ่ง หยุดเขียว
ไอ้ที่หยุดอยู่นี้เขาทำกันได้นะวัดปากน้ำมีตั้ง ๔๐ กว่า ถ้าไม่หยุดก็เข้าไปถึงกรรมกายไม่ได้ เขาถึงกรรมกาย ๔๐ กว่านะ
เราเป็นมนุษย์คนหนึ่งทำกับเขาไม่ได้เขียวหรือ? ทำไมจะไม่ได้ทำจริงเข้า ทำไมจริงต่างหากละมันไม่ได้ จริงละก็ได้ทุกคน จริงแค่ไหน? แค่วิตติ
เนื้อเลือดจะแห้งเหือดหมดไปไม่ว่า เหลือแต่กระดูกหนังข้างมัน ถ้าไม่ได้ลูกจากที่ นี่จริงแค่นั้น ได้ทุกคน

ฉันเอง ๒ คราว ไม่ได้ตายเถอะ นิ่ง พอถึงกำหนดเข้าก็ได้ ไม่ได้ตายเถอะ นิ่ง...พอถึงกำหนดก็ได้ไม่ตายสักที
พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็รูปนั้น ประกอบความเพียรด้วยจตุรงควิริยะด้วยองค์ ๔
เหลือแต่กระดูกหนังข้างมันเนื้อเลือดจะแห้งหมดไปไม่ว่า ประกอบด้วยจตุรงควิริยะเช่นนี้ พอถูกส่วนเท่านั้น
ในเวลาค่าได้บรรลุปุพเพนิวาสานุสสติญาณ เวลายุที่ ๒ ได้บรรล จตุปบาทญาณ เวลายุที่ ๓ ได้บรรลอุทวิขยญาณ เล่นตลอดคืน
ท่านจริงอย่างนั้นอาจารย์ของเรา เป็นลูกศิษย์ก็จริงเหมือนกันแหละ ไม่ได้ยอมตาย ไม่หยุดยอมตายกันทีเดียว เอาหยุดจริงๆ กัน
พอหยุดเข้าเท่านั้น จับตัวได้ว่าอ้อ ทางศาสนาเดินหลักอย่างนี้ ถูกส่วนอย่างนี้ก็จำให้มันเขียวนะ ให้มันเขียวนะ สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง
สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ให้มันคงที่เดียว อย่าให้เคลื่อน